KUUROJEN LEHTI

Tidskrift för Döva

HUHTIKUU
APRIL

N:o 4 - 1953

TEHTAAN MERKKI

Naisten alusvaatteita ja sukkia

Tampereen Trikoo oy.

Tampere

Miesten alusvaatteita ja sukkia

K. F. DUNDERBERG

Näsilinnankatu 29 — Tampere
Sähköosoite: Dunderbergs
Puhelin 31 29, 71 40 ja 31 93

Konepaja
Levy- ja kattilapaja
Rauta- ja metallivalimo

Suoritamme kaikkia konepaja-alaan kuuluvia töitä

Suomen Osuuskauppojen Keskuskunta r.l.

Nokian tehtaat

Mylly - Leipätehdas - Makaroonitehdas

KUUROJEN LEHTI

SUOMEN KUUROJEN LIITTO r.y:n ÄÄNENKANNATTAJA

HUHTIKUU | 58. VUOSIKERTA | N:o 4 · 1953

KUUROJEN AMMATTIOPETUS

(Alustus jonka tarkastaja J. K. Palomaa piti Suomen Kuurojen Liiton vuosikokouksessa Kuopiossa 24. 3. 1953.)

Kun on pyydetty esitystä Pohjois-Pohjanmaan kuurojen ammattikasvatuksen järjestelyksi, niin rohkenen sitä ennen tiedustaa arvoisan kokouksen mielipidettä tässä asiassa ja teen sen kysymyksen muodossa.

Pidetäänkö suotavana että Pohjois-Pohjanmaan kuuroille valmistetaan tilaisuus saada tarkoituksenmukaista ammattiopetusta Oulun kaupungissa?

Kuurojen ammattikasvatuksen tarpeellisuus on jo pätevästi todistettu. On myöskin saatu laki Kuurojen ammattiopetuksesta v. 1944. Tämän lain mukaisesti valtio ylläpitää, niinkuin tiedämme Turun Kuurojen ammattikoulua, joka on toiminut erinomaisella menestyksellä kohta lähes viisi vuotta. Sinne on ollut aina paljon kuuroja pyrkijöitä, mutta ainoastaan osa niistä on voitu ottaa kouluun. Ikäväkseen kymmenet kuurot ovat saaneet tietää, etteivät tilan puutteen vuoksi kouluun päässeet. Tällainen tilanne on kiinnittänyt huomiota. Asiaa on senvuoksi ajateltu. Siitä on keskusteltu jo noin kolmen vuoden aikana myöskin Kauppa- ja teollisuusministeriön Ammattikasvatusosastolla. Sielläkin tahdottaisiin asiaa auttaa.

Näinollen esiintyy kysymys, miten voitaisiin tätä vaikeata tilannetta auttaa ja saattaa se onnelliseen ratkaisuun. Meidän mielestämme olisi tietysti parhainta saada valtion ylläpitämä, oma itsenäinen kuurojen uusi ammattikoulu, samanlainen kuin Turussa jo on. Sen paikkaakin ajatellessa suuntautuu ajatus kuin itsestään pohjoiseen päin, josta on pitkä matka etelään ammattioppia hakemaan. Silloin Oulun kaupunki yksin tulisi kysymykseen. Siellähän on kuurojenkoulukin, josta ammattikoulu voisi saada opetusapua. Sitäpaitsi siellä on myöskin elinvoimainen kuurojenyhdistys, jossa ammattikoulun oppilaat viihtyisivät. Siis Oulun Kuurojen ammattikoulu olisi ensisijaisesti meidän toiveittemme kohteena. Myöskin voitaisiin ajatella Jyväskylän kaupunkia ammattikoulun paikkana sen keskeisen aseman vuoksi. Mutta kun aivan uuden koulun perustaminen nykyisinä valtion vaikeina taloudellisina aikoina kohtaisi mahdollisesti voittamattomia esteitä, niin lienee paikallaan ajatella toista pätevää kuurojen ammattiopetuksen tietä.

Sellainen tie avautuisikin perustamalla Pohjois-Pohjanmaan (eli Oulun) Keskusammattikoulun yhteyteen oma kuurojen ammattikasvatusosasto. Tälle ajatukselle Ammattikasvatusosasto, joka valvoo valtion elimenä maamme ammattikoulutusta, on suopea. Meidän piirissämme on huomattu usein pyrkimystä päästä kuulevain kanssa oppimaan. Luultavaa on, ettei nykyäänkään kukaan kuuro tahtoisi sitä vastustaa. Oulun kuulevain keskusammattikoulussa kuurojen tulisi saada käytännöllinen ammattiopetus kuulevain kanssa yhdessä ja tietopuolisessa opetuksessa, mikäli tarvitaan, Oulun kuurojenkoulun opettajat antaisivat opetusta. Muuten kuurot oppilaat olisivat kaikessa tasa-arvoisia kuulevain kanssa.

Näin saataisiin poistetuksi suuri puute ammattiopetuksen saannissa ja monet Pohjois-Pohjanmaan kuurot tulisivat tyytyväisiksi saadessaan hyvän ammattiopetuksen.

Rohkenen sentähden arvoisalle kokoukselle esittää pontena:

> Suomen Kuurojen Liitto r.y:n vuosikokous kokoontuneena Kuopiossa maaliskuun 24 pnä v. 1953 lausuu hartaana toivomuksenaan että useammille kuuroille valmistettaisiin suurempi tilaisuus kuin tähän asti saada ammattikasvatusta ja ehdottaa että Pohjois Pohjanmaan kuuroille perustettaisiin oma itsenäinen valtion ylläpitämä ammattikoulu Ouluun tai että Pohjois-Pohjanmaan Keskusammattikoulun yhteyteen perustettaisiin kuurojen ammattikasvatuksen osasto.

J. K. Palomaa

Liittomme vuosikokous Kuopiossa

Suomen Kuurojen Liitto r.y:n vuosikokous pidettiin Marianpäivän aattona Kuopion Raittiusseuran talossa, johon oli saapunut lukuisasti osanottajia.

Kokouksen avasi keskushallituksen puolesta puheenjohtaja Urho Kierimo muutamin sanoin, todeten samalla että liiton vuosikokous nyt ensimmäistä kertaa pidetään Kuopiossa.

Puheenjohtaja Kierimo puhui muutamia kauniita sanoja rouva Katri Pitkäsen uhrautuvasta toiminnasta liiton hyväksi ja maan kuurojen kohottamiseksi kristilliseen, raittius-, nuoriso- ja sosiaalisen työn tekijänä. Samalla hän valtiovallan antamana tunnustuksena kiinnitti rva Pitkäsen rintaan Suomen Valkoisen Ruusun Ritarikunnan ansioristin ja ojensi hänelle siihen kuuluvan kunniakirjan.

Kokous katsottiin lailliseksi ja päätösvaltaiseksi.

Toimitettiin edustajain nimenhuuto ja todettiin läsnäoleviksi seuraavat: Evert Viitala, Alavus 3 ääntä, Tauno Kuutti, Heffata 4 ä, Bruno Mouton ja Aura Ahlbäck, Helsinki 22 ä, Ester Koskinen, Hämeenkyrö 1 ä, Ida Yläkorpi, Hämeenlinna 3 ä, Veikko Lämsä, Veikko Balk ja Juho Pussinen, Iisalmi 8 ä, Teuvo Lillunen, Joensuu 3 ä, Eeva Ratavaara, Kaisu Antila ja Jorma Ratavaara, Jyväskylä 9 ä, Elli Kataja, Järviseutu 2 ä, Leo Heikkinen, Kainuu 1 ä, Fredrika Puolakka, Kouvola 2 ä, Toini Myllykangas, Kemi 1 ä, Mandi Salomaa, Kerava 1 ä, Tenho Harju, Kokkola 6 ä, Toivo Kaukiainen, Kotka 4 ä, Laina Airaksinen, Aleksi Savolainen, Toivo Oksman ja Antti Hartikainen, Kuopio 4 ä, Kosti Remmi, Lahti 6 ä, Antti Jäkälä, Lappeenranta 4 ä, Ilta Nevalainen ja Viljo Lackman, Lieksa 2 ä, Albert Holmström, Länsi-Uusimaa 1 ä, Taimi Häyrinen, Mikkeli 4 ä, Yrjö Lintula, Nivala 2 ä, Boris Ström, Oulu 7 ä, Karl Mattsson, Pietarsaari 3 ä, Artturi Eliasson, Pori 7 ä, Onni Lampinen, Rauma 3 ä, Arvo Leimu, Riihimäki 3 ä, Yrjö Silventoinen, Savonlinna 1 ä, Kustaa Somppi ja Matti Turja, Seinäjoki 5 ä, Eero Ojala, Säynätsalo 2 ä, Kirsti Ahonen ja Niilo Rannikko, Tampere 11 ä, Urho Lehtimäki ja Thorleif Heinrichs, Turku 14 ä, Erkki Tuliniemi, Vaasa 8 ä, Juhani Ortane, Vakka-Suomi 2 ä, Kalle Holopainen ja Eero Parviainen, Varkaus 2 ä, Kaarlo Minkkinen, Äänekoski 2 ä. Yhteensä 36 yhdistyksestä 49 edustajaa, jotka edustivat 1.750 jäsentä. Yhteinen äänimäärä 161. 6 yhdistystä ei ollut lähettänyt edustajaansa.

Kokouksen puheenjohtajaksi valittiin pastori Arvo Arasola, sihteeriksi toimittaja Rurik Pitkänen. Pöytäkirjan tarkistajiksi rouvat Heevi Tolpo ja Ida Mouton.

Liiton toimintakertomus vuodelta 1952 hyväksyttiin sellaisena kuin se oli julkaistu Kuurojen Lehdessä.

Tilinpäätös, johon edustajat olivat ennakolta tutustuneet, hyväksyttiin tilintarkastajain lausunnon mukaisesti.

Keskushallitukselle ja rahastonhoitajalle myönnettiin kiitoksella tili- ja vastuuvapaus vuodelta 1952.

Ääntenlaskijoiksi valittiin hrat Bruno Mouton, Elias Savisaari ja Thorleif Heinrichs.

Keskushallitukseen tulivat uudelleen valituiksi erovuorossa olevat Urho Kierimo 108 äänellä, Katri Pitkänen 82 äänellä ja Ragnar Östman 64 äänellä. Varajäseneksi tuli Veikko Lämsä 56 äänellä.

Vuonna 1951 valitun ja 1952 keskushallitukseen siirtyneen Emil Mattilan tilalle tuli varajäseneksi Kaisu Antila.

Lisättyyn keskushallitukseen valittiin Kirsti Ahonen 86 ja Matti Kattainen 78 äänellä. Varajäseneksi Lauri Vainola 52 äänellä.

Vuonna 1952 lisätyn keskushallituksen varajäseneksi valitun Katri Pitkäsen tilalle, joka oli siirtynyt keskushallituksen varsinaiseksi jäseneksi, valittiin Bernhard Kaski.

Tilintarkastajiksi valittiin isännöitsijä Carl Wilen ja vakuutusjohtaja Urho Hakkarainen. Varalle kirjaltajat Bruno Mouton ja Ole Ahlbäck.

Liiton vakinaisjäsenmaksu vahvistettiin 500 markaksi kertakaikkiaan ja vuosijäsenmaksu 30 markaksi edelleen.

Rouva Kirsti Ahonen ehdotti liiton valistustalon rakentamista Tampereelle, yhteisvoimin Tampereen Kuurojen Yhdistyksen kanssa, koska Tampereella lähempänä maan keskusta sijaiten ja vilkkaana teollisuus- ja kauppakaupunkina on paremmat mahdollisuudet valistustalon paikaksi kuin Helsingillä ja sieltä olisi saatavissa myös edullisella paikalla sijaitseva tontti uudessa kaupunginosassa lähellä asemaa. Tampereen kaupunginhallituskin suhtautuu hyvin myötämielisesti tähän kuuroille tärkeään asiaan.

Koska liitolla ei vielä ole taloudellisia mahdollisuuksia valistustalon rakentamiseen, jätettiin asia keskushallituksen harkittavaksi.

Tarkastaja J. K. Palomaa pyysi kokoukselta lupaa kuurojen ammattiopetuskysymyksen alustamiseen, vaikka sitä ei oltu aikaisemmin esitetty kokouksen käsiteltäväksi.

Luvan saatuaan tarkastaja Palomaa esitti: Pidetäänkö suotavana, että Pohjois-Pohjanmaan kuuroille valmistetaan tilaisuus saada tarkoituksenmukaista ammattiopetusta Oulun kaupungissa? Loppupontena hän esitti kokouksen hyväksyttäväksi seuraavaa:

Suomen Kuurojen Liitto r.y:n vuosikokous kokoontuneena Kuopiossa maaliskuun 24 päivänä v. 1953 lausuu hartaana toivomuksenaan

että useimmille kuuroille valmistettaisiin suurempi tilaisuus kuin tähän asti saada ammattikasvatusta ja ehdottaa

että Pohjois-Pohjanmaan kuuroille perustettaisiin oma itsenäinen valtion ylläpitämä ammattikoulu Ouluun tai

että Pohjois-Pohjanmaan Keskusammattikoulun yhteyteen perustettaisiin kuurojen ammattikasvatuksen osasto.

Esitys hyväksyttiin ja jätettiin keskushallituksen toimeenpantavaksi.

Kemin Kuurojenyhdistyksen puolesta rouva Toini Myllykangas valitti, ettei kuuroilla Pohjois-Suomessa ole mahdollisuutta tavata omaa pappiaan tarpeeksi usein ja he jäävät laiminlyödyiksi sielunhoidollisessa suhteessa.

Seuranneessa keskustelussa todettiin, että Oulun piiri käsittää enemmän kuin puoli Suomea ja siellä on paljon huonommat kulkuyhteydet, kuin eteläisissä sielunhoitopiireissä, ylipitkät matkat kuurojen luokse, joten pappi ei parhaalla tahdollaankaan ehdi edes kerran vuodessa käydä heitä tervehtimässä, niin suotavaa ja välttämätöntä kuin se olisikin. Katsottiin välttämättömäksi saada neljäs kuurojen matkapappi Pohjois-Suomeen. Samalla kiinnitettiin huomiota siihen, että pappimme ovat viimeisissä palkkauksen järjestelyissä jääneet jälkeen kuurojenkoulun johtajista, joiden palkkaukseen heidät ennen oli rinnastettu. Tämä voi johtaa siihen, että pappimme hakeutuvat paremmin palkattuihin ja helpommin hoidettaviin kuurojenkoulun opettajan ja johtajan virkoihin, ellei heidän palkkaustaan kiireimmiten saada parannetuksi, ja niin kuurot jäävät kokonaan ilman omaa pappia. Myöskin esitettiin, että pappien avuksi sielunhoitotyöhön palkattaisiin sopivia kuuroja maallikkosaarnaajia. Samoin ehdotettiin vedottavaksi seurakuntien papistoon, että he ottaisivat mahdollisuuksien mukaan huolehtiakseen myös kuurojen seurakuntalaistensa sielunhoidollisista tarpeista.

Asia jätettiin keskushallituksen toimeenpantavaksi.

Invaliidirahalakia ehdottivat rouva Kirsti Ahonen ja herra Urho Lehtimäki muutettavaksi siten, että kaikki kuurojenkoulun käyneet saisivat kuurouskorvausta (invaliidirahaa), lääkärintodistuksista riippumatta, koska lääkärit antavat niin kovin toisistaan eroavia todistuksia, että toinen saa samalla kuin toinen samanlainen invaliidi hyljätään, eikä vakuutuslääkäreitä, jotka voisivat samojen perusteiden mukaan arvostella invaliidiprosentit, ole muualla kuin Helsingissä.

Keskustelussa huomautettiin, että laki itsessään on kyllä hyvä ja tekee oikeutta kaikille, mutta vähitellen lääkärit ja sosiaalilautakunnat saavat parempaa kokemusta ja pätevyyttä lain soveltamisessa tyydyttävällä tavalla. Samoin on hylkäyspäätöksen saaneilla mahdollisuus paremman lääkärintodistuksen hankittuaan anoa päätöksen tarkistamista myönteiseksi.

Rouva Hilja Lämsän puolesta esitti herra Veikko Lämsä Kuurojen Lehden tilaushintaa korotettavaksi 100 markkaa kalliimmaksi sellaisilta tilaajilta, jotka eivät kuulu jäseninä Kuurojen Liittoon joko suoraan tai jonkin yhdistyksen kautta. Täten saataisiin liiton jäsenmäärä lisääntymään, kun lehden kuulevat tilaajat huomaisivat jäseninä saavansa lehden halvemmalla kuin muuten.

Koska tällaisia liiton jäsenistöön kuulumattomia kuulevia tilaajia on toistaiseksi mitättömän vähän, asia raukesi.

Toimittaja Rurik Pitkänen esitti, että esitelmäapurahojen jakoperusteita muutettaisiin siten, että kukin yhdistys saisi korkeintaan 4.000 mk esitelmäapurahaa vuodessa, koska suurimmat yhdistykset nykyisen jakoperusteen mukaisesti — 100 mk jäsentä kohti — saavat esitelmäavustusta enemmän kuin voivat vuoden kuluessa tarkoitukseen käyttää, vaikka maksaisivat suuriakin esitelmäpalkkioita, mihin pienemmät yhdistykset eivät ollenkaan pysty.

Asiaa kannatettiin ja se siirrettiin keskushallituksen käsiteltäväksi.

Rouva Kirsti Ahonen esitti liiton ryhdyttäväksi toimenpiteisiin, että kuuroja otettaisiin kuurojenkoulujen ja ammattikoulujen palvelukseen. Asiaa kannatettiin ja se lykättiin keskushallitukselle.

Herra Veikko Lämsä selosti ajatustaan, kuinka Saarelan kartano voisi mahdollisimman tehokkaasti toimia kuurojen henkisen ja sosiaalisen aseman kohottajana.

Asiasta syntyi vilkas keskustelu puolesta ja vastaan. Huomautettiin, että jokaisella yhdistyksellä on vapaus yrittää toteuttaa tarkoituksensa ja tavoitteensa. Ehdotettiin mm. että liitto ostaisi Saarelan kartanon kuurojen vanhusten huoltokodiksi, johon se on hyvin sopiva. Tätä sekä kannatettiin että vastustettiin. Lopuksi katsottiin, että Saarelan kartanon käyttäminen on Iisalmen Kuurot r.y:n oma asia, jolle toivottiin parasta menestystä.

Invaliidirahalaki

kesäkuun 14 päivältä 1951, vaikka se ei puhukaan mitään kuuroista, vaan invaliideista yleensä, antaa myös kuuroille oikeuden invaliidirahan hakemiseen, kunhan vain asianomaisen haitta-aste on vähintään 2/3 (67 % tai enemmän). Poikkeustapauksissa — milloin perheen huoltovelvollisuus tai erittäin paivat syyt muutoin sitä vaativat — voidaan invaliidiraha myöntää sellaisellekin invaliidille, jonka haitta-aste on vähintään 1/2 (50 % tai enemmän). Tämä on todettava lääkärintodistuksella.

Yleensä harvat lääkärit osaavat oikein arvostella kuuron invaliditeettia. Useimmat arvostelevat sen liian lieväksi, mikä aiheuttaa hylkäyspäätöksen, syynä ». . . yli 1/2, mutta ei täyttä 2/3».

Lääkärintarkastuskaavakkeissa on näissä tapauksissa merkitty: Kuulo: 0 tai Ei kuule mitään. Puhekyky: Tavallinen tai Puhuu hyvin. Puheen ymmärtäminen: Hyvä. Jos asianomainen on pakoitettu käyttämään silmälaseja, ei siitä useinkaan ole mitään merkintää.

Kun kuuron ääni tavallisesti muuttuu paljon, niin etteivät vieraat henkilöt sitä vaikeudetta voi ymmärtää muuta kuin tarkkaan kuuntelemalla, olisi puhekyky merkittävä: Epäselvä/vaikeasti ymmärrettävä/huono. Samoin puheen ymmärtäminen ei kenelläkään kuurolla ole niin täydellinen, että sitä voisi sanoa hyväksi muuta kuin silloin, kun kyseessä on läheinen omainen, työtoveri tai naapuri, jonka suunliikkeitä on pitkän ajan kuluessa tottunut vaikeudetta lukemaan. Tämän johdosta olisi oikeampi merkitä tämä: Huono, ymmärtää vain läheisten

---

YHDISTYSTEN OSOITTEITA:

JYVÄSKYLÄN KUUROT r.y.
Jyväskylä, Vaasank. 15. Postisiirtotili 69 919.
Puheenjohtaja Eeva Ratavaara.

MIKKELIN KUUROJEN YHDISTYS r.y.
Mikkeli, Tenholank. 29. Postisiirtotili 75 244
Puheenjohtaja Taimi Häyrinen.

Kuurojen Ammattikoulu

Turun Kuurojen ammattikoulun vakinaiseksi rehtoriksi on nimitetty viran väliaikainen hoitaja, Turun Kuurojenkoulun opettaja Heikki Mylläri.

---

puhetta. Ei ymmärrä mitään. Sekä puhekyvyn että puheen ymmärtämisen kohdalle olisi merkittävä: turvauduttava kirjoittamiseen. Niinhän tavallisesti onkin asianlaita vieraan kanssa keskustellessa. Näkökyvyn kohdalla on mainittava: Silmien hajataittoisuuden (tms.) johdosta käytettävä silmälaseja. Lisäksi pitäisi luetella muut ruumiin viat, kuten poikkinaiset sormet, nivelten jäykistymät, selkärangan viat, tekohampaat jne. mikäli niitä tutkittavassa löytyy. Näin on tehty vain harvoissa kaavakkeissa, ja siten on haitta-aste jäänyt alle 2/3.

Hylkäyspäätöksen saaneet näissä tapauksissa voivat hankkia uuden lääkärintodistuksen *vakuutuslääkäriltä*. Lehtemme helmik. n:ossa mainittu tri Jorma Larjanko on yksi harvoja vakuutuslääkäreitä, joka jo on tutkinut satoja kuuroja ja tullut siihen tulokseen, että lievimmässä tapauksessa kuuron invaliditeettiprosentiksi (kuulon puuttumisen, puheen ja puheenymmärtämisen huononeminen) on arvioitava 70 %. Puhekyvyn ja puheen ymmärtämisen suurempi huononeminen nostaa tätä %:ia huomattavasti 80 tai 90 %:iin, muiden mahdollisten vikojen ohella jopa 100 %:iin. Nämä merkitsevät yli 2/3 haitta-astetta.

Kun lääkärintodistus on saatu, on se hylkäyspäätöksen kera vietävä paikalliseen sosiaalilautakuntaan ja siellä täytettävä uudestaan anomuskaavake 1 d. Nämä lähettää sosiaalilautakunta sosiaaliministeriölle tarkistamista varten. Sosiaalisihteeri on velvollinen avustamaan invaliideja näissä asioissa.

Tavallinen lääkäri ei voi arvioida invaliidiprosentteja, mutta hän voi kirjoittaa tutkimuksensa tuloksesta esim. seuraavanlaisen todistuksen:

»Olen tänään tutkinut puuseppä N. N:n, osoite ....., ...katu ..... ja todennut, että hänen molemmat korvansa ovat täysin kuurot (syntymästä/ ..... v:n ikäisenä sairastetun .....n seurauksena). Hän puhuu epäselvästi, niin että vieraan henkilön on vaikea sitä ymmärtää muuta kuin tarkkaan kuuntelemalla. Hänen puheenymmärtämiskykynsä on huono, joten usein on turvauduttava kirjoittamiseen. Silmien hajataittoisuuden takia (likinäköisyyden/pitkänäköisyyden tms.) hänen on käytettävä laseja. Hänellä on tekohampaat/rannenivelen jäykistymä oikeassa kädessä/vasen polvi jäykkä tms.

.....ssa ...../..... 1953.

Vakuutan: N. N., Lääkäri.»

Tällaisen todistuksen voinee myös kelpuuttaa, koska asiaatunteva ministeriön lääkäri voi sen perusteella laskea invaliiditeettiprosentit, joista jo alkaa olla tarvittavaa vertailuaineistoa.

Katsaus Saaren kartanon keskuskeittiö-asuntolarakennuksen rakennusvaiheisiin

Kylläpä on navetta muuttunut. Voitte arvata, että nämä sanat olemme kuulleet lausuttavan jo useamman suulla. Oikeastaan tuo muuttuminen on hyvin ymmärrettävää, onhan rakennuksella jo takanaan n. 200 elettyä vuotta.

Pieni vertailu viimeisimmistä muutoksista lienee kuitenkin tässä paikallaan. Voin jo edeltäpäin sanoa, että tehtävät ja tarkoitusperät ovat kuitenkin hämmästyttävässä määrin pysyneet samoina.

Ennen suoritettua »remonttia» oli navetta yhtenä salina. Nyt se on jaettu kahteen osaan; saliin ja eteiseen. Ruokailupöytä oli aiemmin keskellä, oli n.s. pitkäpöytäjärjestelmä. Nyt on päinvastoin käytävä keskellä ja pöydät sivuilla. Valo tuli sisään salissa nytkin nähtävistä ikkunoista. Lisänä on nyt katon rajassa molempia sivuja kiertävä valopiha. Ennen oli lattia sementistä ja välikatto puusta. Nyt päinvastoin lattia puusta, mutta välikatto sementistä Ennen lämmitys omavarainen 100 lämpöyksiköstä, nyt yhdestä ainoasta keskuslämpölästä. Ennen avautui tuosta ovia avolantalaan, nyt ovat monet W.C:t eteisessä ovien takana. Ennen tuli painovesi jokaisen ruokailijan eteen kaukaloa pitkin, nyt sensijaan kantovesi. Ruokailijoita ennen sata ja niillä neljä ruokkijaa. Nyt ruokailijoita lähes 200 ja 8 henkinen keittiöväki.

Huomattavin periaatteellinen eroavaisuus onkin oikeastaan siinä, että ennen navetan parvi oli rehujen säilytyspaikka. Nyt se on oppilaitten asuntopaikka. Sensijaan ravinnon säilytys ja valmistus on siirretty kokonaan erilliseen siipirakennukseen.

Mikä sitten on aiheuttanut nämä muutokset?

Tämä navetta oli viralta pantu, hajoamistilassa oleva rakennus. Kohtalotovereita sillä on joka puolella Suomen nientä. Oli tullut aika sen suhteen jotain tehdä, varsinkin kun oli tiedossa, että vajaa 100 vuotta sitten oli vesikatto ensikertaa pudonnut alas ja haudannut silloin alleen navettamies Juhan.

Oppilaitoksen johtokunta suunnitteli sen purkamista. Arviolaskelma kuitenkin osoitti sen tulevan maksamaan n. 1/2 milj. markkaa ja kivien vievän melkoisen kappaleen maata. Vielä ajateltiin sepelimyllyä, mutta ei saatu tarjouksia.

Ellen nyt aivan väärin muista, oli nykyisen muutosidean isä yliarkkitehti M. Välikangas.

Koulu tarvitsi kipeästi uutta oppilasasuntolaa ja entinen, kartanon päärakennuksen perhekeittiö ei pystynyt kunnolla ruokkimaan 200 päiseksi paisunutta ruokailijamäärää.

Oppilaitoksen johtokunnan pöytäkirjoista käy ilmi tammikuussa v. 1949 pyydetyn rakennustoimisto Liljebergiä Helsingistä laskemaan ja arvioimaan mitä edellytyksiä sen käsityksen mukaan on suunniteltuun muutokseen.

Maaliskuussa samana vuonna on Invaliidisäätiön hallitus hyväksynyt tehdyn esityksen. Varsinaiset

Jatk. siv. 77

Kevättervehdyksemme kuuroille

HÄMEENLINNA:

HÄMEENLINNAN NAHKATEHDAS OY Palokunnank. 23

A. GUST. SKOGSTER Raatihuoneenk. 8

TUULOKSEN SÄÄSTÖPANKKI Tuulos

VANAJAN SÄÄSTÖPANKKI Rauhankatu 4

HÄMEENLINNAN SÄHKÖKONEPAJA R. RENKAMA, Eteläk. 10

OSAKEYHTIÖ HÄMEEN KANSAN KIRJAPAINO Hämeenlinna

BACKMAN & TYRYLÄ OY Raatihuoneenk. 17

ARVI A. KARISTO OSAKEYHTIÖ Hämeenlinna

KUMMILA OY Hämeenlinna

VIHTORI VILJANEN OY Peltokatu 15

LAURELL KOTILEIPOMO Palokunnank. 14

HÄMEENLINNAN PUHELIN OY Raatihuoneenk. 23

HÄMEENLINNAN VANEERITUOTE OY, Pikkujärventie 7

Tmi L. A. LÖNROT KELLO- ja KULTASEPÄNLIIKE Raatihuoneenk. 13

KULTASEPÄNLIIKE HJ. SALO Raatihuoneenk. 13

HÄMEEN RAUTAKAUPPA Raatihuoneenk. 5

HÄMEENLINNAN ASEMAKAHVILA Hämeenlinna

VAATTURINLIIKE V. SALMINEN Turuntie 15 b

POHJOLA-KOITTO OY Raatihuoneenk. 31

KESKUS-AUTOLA OY Hämeenlinna

HÄMEEN KEKSITEHDAS OY Hämeenlinna

TYYNE KIVILUODON KANGASYHTIÖ, Raatihuoneenk. 25

ROVANIEMI:

ROVANIEMEN KAUPPALA

ROVANIEMEN SEURAKUNNAN DIAKONIATOIMIKUNTA

ROVANIEMEN MAALAISKUNTA Rovakatu 2

PEKKA RÄSÄNEN KULTA JA KELLOSEPÄNLIIKE, Koskikatu 19

OSUUSTEURASTAMO KARJAPOHJOLA r.l. Koskikatu 25

NAHKA JA TURKIS Rovaniemi, Alakorkola

TERÄS OY Oulu - Rovaniemi - Kemijärvi

VOINVIENTIOSUUSLIIKE VALIO r.l. Ainonkatu 6

KANSALLIS-OSAKE-PANKKI Koskikatu 9

PUUNJALOSTUS JA MAALAUSLIIKE N. SAAVALAINEN

LAPIN SILMÄLASI OY Pekankatu 9

ROVANIEMEN SAHA OY Ounasjoentie

HATTUATELIERI TYYNE PESONEN Koskikatu 10

LAPIN KANSA Rovaniemi

ROVANIEMEN PUKIMO Rovakatu 23

ROVANIEMEN SAIRASAPU JA LABORATORIO, Koskikatu 11

AUNE LEHTINEN OY Rovakatu 14

A. HELENIUKSEN KUMIKORJAAMO Lapinkävijäntie 7

KEMIN RAKENNUS OY Rovakatu 13

RUOKA JA SEKATAVARAKAUPPA VEIKKO SALLA

POHJOLAN VILLA Jousimiehenk. 3

ROVANIEMEN KALUSTAJA OY Kansankatu 11

ASLAK OY Rovakatu 18

J. T. TAPANISEN LEIPOMO JA KONDITORIA Pohjolankatu 15

ROVANIEMEN UUSI APTEEKKI Rovakatu 22

VALOKUVAAMO JÄNKÄ Lapinkävijäntie 16

PIETARILAN PELTISEPÄNLIIKE Viirikangas

KEMI:

KEMIN KAUPUNGIN HALLITUS
KANSALLIS-OSAKE-PANKKI
Kauppakatu 26
KEMIN PIRTTI
Valtakatu 12
M. A. SLOTTE & C:o
Kauppakatu 11
KADENIUS OY
Nahkurink. 20
KEMIN KONEPAJA
Kemi
ANTIKAISEN PUKIMO OY
Kemi
SVEA AALTO OY
Keskuspuistok. 28
PAAVO GRANÖ
Keskuspuistok. 52
LIIKEVÄEN RUOKALA
Sauvosaarenk. 17
LAPIN TERÄ OY
Kemi
POHJOLAN SANOMAT
Kemi

OULU:

POHJOLAN SÄHKÖ OY
Oulu
WIENILÄINEN PUKIMO OY
Asemakatu 18
MARJAMAA OY
Kirkkokatu 33
NIKAN KIRJAKAUPPA OY
Isokatu 26
KOIVISTON KUVAAMO OY
Rautatalo
VILMIN SÄHKÖ JA RADIOLIIKE
Asemakatu 12
KEHYSLIIKE JA TAULUKAUPPA
A. SUTINEN, Isok. 25
O. M. LIDSTRÖM LEIKKELELIIKE
Isokatu

TAMPERE:

MAKEISMIEHET OY
Puutarhakatu 8
TAMPEREEN KENKÄTEOLLISUUS
OY, Salkojank. 44—46
TAMPEREEN PELTITYÖ OY
Viinikkalahden varastoalue
TAMMERAUKION LIHA JA LEIKE
Satakunnank. 8
OSUUSLIIKE VOIMA i.l.
Aleksanterink. 22
YRJÖ JÄRVINEN OY
Hallituskatu 13
ANTTONEN OY
PUUNJALOSTUS JA JALOPUULIIKE

KOKKOLA:

KOKKOLAN VÄRI JA PESU OY
Pitkänsillank. 25
M. RAUANHEIMO
LAIVAUSHUOLINTA OY, Yxpihlaja
VUOTA JA NAHKAKOMPPANIA OY
Kokkola
AB HALDIN & ROSE OY
Kokkola
KOKKOLAN KÄSINETEHDAS OY
Pormestarink. 2
KOKKOLAN LIHA JA MAKKARA OY
Teollisuusk. 23
HUONEKALULIIKE AXEL SILANDER
Pormestarink. 10
RENLUNDIN PYÖRÄKESKUS OY
Isokatu 20
OY ELIS ÅSTRÖM
Isokatu 13
KE-LE LEIPOMO
Tehtaank. 11
KAUPPATORIN APTEEKKI
U. Widlund
KARJALAN MUOTILIIKE
Pitkänsillank. 33
LASTENPUKIMO TEXTILA
Torikatu 31
REPOLAN TUKKU JA VÄHITTÄIS-
KAUPPA OY, Pitkänsillank. 17
HUONEKALU JA VERHOILULIIKE
HO-JO, Kaarelank. 26
KOKKOLAN UUSI HAUTAUS-
TOIMISTO, Pitkänsillank. 15
HELININ PUUTARHA
KOKKOLAN HUONEKALULIIKE
A. KUTVONEN OY, Pitkänsillank. 18
HAMMASLÄÄKÄRI ELSA KAARLO-
NEN, Pitkänsillank. 18

PIETARSAARI:

MYNTTI & Co AB
Pietarsaari
PITSI JA NAUHATEHDAS
ANDERS LASSFOLK
VELJEKSET MATTSSON AB
KANSALLIS-OSAKE-PANKKI
OY MUNKERS AB

VÅR HÄLSNING TILL DE DÖVA

JAKOBSTAD:

PEDERSÖRE HANDELSLAG
JAKOBSTADS TRYCKERI OCH
TIDNINGS AB

TIDSKRIFT FÖR DÖVA
OFFICIELLT ORGAN FÖR FINLANDS DÖVAS FÖRBUND r.f.
APRIL | 57 ÅRGÅNG | Nr 4 - 1953

ARBETSGLÄDJE

Att gott humör verkar befordrande på en människas arbetsprestationer är ett ovedersägligt faktum, liksom att missnöje och dåligt lynne verkar i rakt motsatt riktning. Av erfarenhet vet vi alla att där det finns gott humör, där finns det också större arbetslust. När man är glad är det en fest att arbeta, då går allting lätt och fort. Den som kommer missnöjd och dyster till dagens arbete borde egentligen åläggas att sitta i en vrå för sig själv — alldeles som barn som får sitta i skamvrån. Det är ju självklart att det inte alltid är lätt att vara glad. Vi avser heller inte dem som har svåra motgångar eller bekymmer och därför är tunga till sinnes utan endast dem som utan att ha någon direkt orsak till det går omkring och är buttra och missnöjda med allt och alla, kort sagt alla som är svåra att göra till lags och som alltid finner någonting att beklaga sig över. Det är dylika trumpna individer som rätteligen borde isoleras därför att de med sitt ständiga missnöje stör harmonin i sin omgivning, där det kanske finns mer än en som infunnit sig med föresatsen att göra det bästa möjliga av dagen.

Arbetet blir i regel lidande där det finns en eller flera missnöjda personer. Dessa är sällan alltför ivriga att rätta sina fel och än mindre att göra mer än precis det allra nödvändigaste. För dem blir arbetet ingen fest som det kan bli för de andra vilka går upp i sin gärning beslutna att göra det allra bästa.

Att vara nöjd här i livet är också ett slags lycka — därom råder intet tvivel. Därför kan man emellertid inte förneka att de som invänder att förnöjsamhet inte är tillnärmelsevis så mycket som lycka kanske på sitt sätt även har rätt. Stilla förnöjsamhet med vad livet ger är ju inte detsamma som den stora, himmelsstormande lyckan — men till gengäld håller den ofta längre. Det är något tryggt med förnöjsamheten, som bygger på att man har upptäckt hur man har det och hur mycket man har orsak att vara tacksam för. Och om inte detta när allt kommer omkring är något som står lyckan mycket nära, så vet jag inte hur man vill se det.

Det är farligt med missnöje, bland annat därför att det har en sådan benägenhet att sprida sig — precis som en epidemi. Man kan knappt öppna en tidning utan att lägga märke till hur bråttom de missnöjda har att göra sin stämma hörd. Och tar vi inte livet var en benägenhet att beskärma oss över det som inte är riktigt bra i stället för att vara tacksamma över allt det goda vi är lyckliga nog att äga? Det finns tider i ens liv då man rakt inte *förstår* hur bra man har det. Först senare går det upp för en, och då inser man också att man glömde att ta vara på de goda dagarna och *tacka* för dem.

Det finns en tråkig tendens hos nutidens människor att alltid fordra och aldrig vara nöjd. Förnöjsamheten är en god ande som vi alla bör bana väg för och bereda rum för i vårt hjärta. Oförnöjsamhetens frö skall vi däremot akta oss noga för att så i vårt sinne, ty det är som allt ogräs svårt att utrota igen.

Förnöjsamhet hänger nära samman med saktmod. Man skall inte genast vara färdig att uttala sitt misshag då något går en emot, man skall inte vara alltför kritisk eller fördömande då det gäller ens medmänniskor och man skall inte ge upp för första lilla svårighet eller förlora modet om det också skulle se mörkt ut. Hur vore det om vi i stället för att söka upp avigsidorna i livet ville fästa vår uppmärksamhet på allt det goda som också finns och om vi ville ha litet mer av förståelse och mildhet till övers för våra medmänniskor och alldeles särskilt för dem som vi är samman med dagligen i vårt hem och på våra skilda arbetsfält? Om det så slutligen ginge upp för oss vilken lycka det är att *ha* ett arbete att gå till, då skulle varje syssla få ett skimmer över sig och vi själva skulle bli lyckligare.

Det är nog gott och väl med musik som ackompanjemang till arbetet — vilket ju förekommer på många arbetsplatser — men i djupaste mening måste musiken komma *inifrån!* Är man inte nöjd och tacksam och finner en glädje i arbetet, då förmår musiken från högtalaren inte trolla fram den bättre arbetslust som åsyftas. Det förefaller som om den bästa musiken — den sanna arbetsglädjen — har blivit allt svagare på många håll, om den inte rentav helt försvunnit. Vi måste försöka finna den igen, ty den är en verklig tillgång och en lycka i vårt dagliga liv.

A-vitamin och radium hjälper döva

Inom läkarvetenskapen har man gjort nya rön som innebär att ett stort antal döva människor kan hjälpas ut ur den värld av tystnad eller meningslösa ljud, till vilken de tidigare varit förvisade. Det amerikanska hörselfrämjandet, American hearing society, beräknar att var tionde amerikan — eller ca 15 miljoner — har något slags hörselfel. Många har befriats från dessa hörselsvårigheter genom elektriska hörapparater, men tyvärr kan inte alla hjälpas av dylika uppfinningar.

Dövhet är inte bara en enda sjukdom, utan kan bero på flera olika saker, varför det inte finns något slags universalmetod för dess botande. Genom att i stället utforska varje sorts dövhet för sig har läkarna gjort imponerande och uppmuntrande upptäckter. Särskilt bra har man lyckats med vitaminterapi, en ny behandling med radiumsal, samt genom att korrigera tand- och käkfel som förorsakar dövhet.

För mer än 20 år sedan upptäckte en japansk läkare vid namn Ono att brist på A-vitamin tycktes orsaka fel i hörselgångarna. Ungefär 10 år senare började en känd öronspecialist i Newyork, dr Joseph Lobel, arbeta med teorin att om en brist på denna substans kunde förorsaka hörselbesvär så skulle extra doser av A-vitamin kunna avhjälpa hörselfel. Efter flera års forskning och studier fick dr Lobel slutligen fram en formel för »Anatola», ett märkligt medel som hjälper kroppen att snabbt absorbera A-vitamin i stora kvantiteter. Anatola gav mycket lovande resultat då det användes på en grupp patienter som led av dövhet på grund av katarr i mellanörat, nervdövhet eller en kombination av båda. I några fall förbättrades hörseln med nära 30 %.

Försök som utfördes vid en öron-, näs- och halsklinik i New Orleans i Louisiana var så lyckade att läkarna där framhöll att varje döv patient som inte blir bättre av rutinbehandlingen bör få en försöksbehandling med A-vitamin.

För miljontals människor med hörselfel finns det en ännu mer plågsam sjukdom än dövhet, nämligen öronsusningar, (tinnitus). För somliga yttrar sig tinnitus som ett ständigt droppande ljud, för andra är det ett rasslande som från järnvägsvagnar i rörelse, etc. Forskarna i New Orleans rapporterade att A-vitaminet medförde lindring för 70 procent av de tinnituspatienter som vårdades där.

Specialister på öronavdelningen vid Johns Hopkins hospital i Baltimore har i åratal försökt hitta ett sätt att bota försvagad hörsel orsakad av att örontrumpeten blockerats genom körtelvävnad. Detta slags dövhet har dr Samuel Crowe framgångsrikt behandlat med radiumsalt. Körtelvävnaden krymper ihop och efter någon tid är patientens hörsel normal igen. Tusentals människor har sedan dess behandlats med denna metod och läkarna har upptäckt att användningen av radiumsalt är föga riskfylld då skickliga läkare utför behandlingen.

Forskningar och behandlingar som företagits vid Pennsylvaniauniversitetet har visat att hörseln i många fall kan förbättras genom korrigering av felställda käkar och tänder. Ett felaktigt bett kan medföra att det undre käkbenet trycker på örontrumpeten och på örats muskler, nerver och blodkärl. Detta tryck kan så småningom påverka hörselförmågan.

Många av hörselfelen hos miljontals människor som inte är så döva som de tror kan övervinnas utan tillgripande av medicin, hörselapparater eller kirurgi. Detta är den slutsats som dr Victor Browd och hans medhjälpare vid Polyclinical hospital i New york kommit till. De fann att då somliga patienter utrustades med hörselapparater — vilka de först måste lära sig att använda — förbättrades deras hörsel mycket mer än vad en sådan apparat har möjlighet att åstadkomma. Framstegen har berott på att patienten lärt sig känna igen och förstå ljud som tidigare endast registrerats i medvetandet men som han inte kunnat definiera.

FRÅN UTLANDET

Ge döva värsta bullerjobben

Man försöker nu systematiskt placera de döva personerna i arbete inom industrier, där oväsendet från maskinerna är särskilt våldsamt.

Den internationella arbetsorganisationen ILO, som arbetat med problem om fysiskt handikapade personers användning i positivt, produktivt arbete, har efter ingående undersökningar funnit, att döva bibehåller sin fulla arbetsintensitet och koncentration även på en arbetsplats, där det förekommer hur mycket ljud och buller som helst. De friska däremot störs av bullret och förlorar därmed en del av arbetsförmågan.

MÖTEN

KRISTLIGA UNGDOMSDAGAR anordnas i Helsingfors den 13—14 maj. Programmet börjar den 13:de kl. 18 i Helsingfors Dövas Förenings festsal. I programmet ingår flere tal, kör- och solosånger, samt till slut tablå.

Den 14:de, Kristihimmelsfärdsdagen, kl. 11 båtfärd till Sveaborg. Framme besökes historiska platser och därefter njutes kaffe och smörgåsar. Besök i Sveaborgs kyrka, där programtillfälle hålles med bl.a. tal av prosten Tiivola och unga officerare vid därvarande garnisionen. Körsång och tal av döva och till slut nattvardsgång.

Sedan återvända alla till staden, där ett par timmars middagsrast hålles. Avslutningssamkväm på kvällen kl. 19 i dövas förening. Som talare uppträda bl.a. pastorerna Hyvärinen, Paunu och Månsson, hrr Reino Grev och Veikko Lämsä. Medverkan har bl.a. lovats av fru Maila Paunu och ekonom Osmo Pitkänen. Förbundssekreteraren Pitkänen har även lovat sin hjälp till programmet och han kommer att filma de närvarande under dessa dagar. Vi hoppas att alla unga döva, samt även de äldre och föräldrarna till de unga ta tillfället i akt och besöka dessa fester.

Inkvartering kan anordnas om anmälan därom göres senast den 5 maj till fru Katri Pitkänen, Helsingfors, Elisabetsgatan 27 E 10.

Alla äro hjärtligt välkomna. 25 % rabatt å järnvägarna har beviljats.

JAKOBSTADS DÖVAS FÖRENING begår sitt 30-årsjubileum med jubileumsfest å föreningens lokal, Runebergsgatan 2 den 23—25 maj. Programmet uppgöres senare och publiceras i tidskriftens majnummer. Gör en tripp till tobaksmetropolen. Välkomna från när och fjärran.

Styrelsen

IDROTTSNYTT

TÄVLINGSINBJUDAN. Härmed ha vi äran inbjuda alla SKUL underlydande föreningars medlemmar till deltagande i SKUL:s **terränglöpningsmästerskapstävlingar,** vilka vi med vederbörligt tillstånd anordna i Åbo den 31 maj 1953.

Tävlingsprogram: Söndag 8 km och 4 km för allmänna klassen, samt 4 km för ungdomar födda senast 1932. Samtidigt tävlas å 4 km allmän klass om Paavo Valtari-vandringspriset, som försvaras av Jarmo Normala, Tavastehus.

Ikraftvarande tävlingsbestämmelser och stadgar efterföljas.

I alla klasser utdelas SKUL:s mästerskapsmedaljer som I—III pris. Dessutom utdelas hederspris.

Deltagaranmälningar kunna sändas före den 23. 5. -53 till Tauno Väisänen, Åbo 9, Ketarantie 23.

Föreningarna ansvara för ungdomarnas (1932 eller senare födda) rätta ålder.

Föreningarna bedes reservera logi för sina deltagare i god tid, antingen å hotell eller i resandehem.

25 % rabatt å järnvägarna ställes i utsikt.

Tid och plats för tävlingarna meddelas i nästa nummer. Lördag kväll anordnas samkväm med program.

Med idrottshälsning

ÅBO DÖVAS IDROTTSFÖRENING VALPAS rf.

Tauno Väisänen, ordf. *Orvokki Heinonen,* sekr.

HELSINGFORS DIK HERO arrangerar trevlig 1-majfest den 30 april kl. 19.30 å dövas förenings lokal med trevligt program och roliga lekar, dans m.m. Välkomna!

KLUBBMATCHEN i bordtennis mellan Jakobstad DIF och Wellas från Vasa utkämpades i Jakobstad, varvid hemmalaget segrade och fick sin fjärde inteckning i det vandringspris man tävlade om. Resultat: A. Jansson, Jakobstad—M. Vankka, Wellas (kvinnl.) 20—22, 12—21, M. Hellöre, J.—V. Eloranta, W. 11—21, 21—16, 21—12, P. Lindberg, J.—A. Södergård, W. 21—28, 21—19, B. Lindholm, J.—Anja Vankka, W. (kvinnl.) 21—9, 21—10, E. Norrbäck, J.—B. E. Södergård, W. 21—16, 21—16. Slutsumma: Jakobstad—Wellas 4—1.

Före klubbmatchen anordnades en allmän bordtennisturnering, varvid segern överlägset gick till E. Norrbäck, JDIF, som tog Guld-Bodens hederspris för bästa man i bordtennis. Tvåa blev B.-E. Södergård, Wellas och trea M. Hellöre. Även en nyhet infördes, herrdubbel i bordtennis varvid man ställde upp två nya vandringspris för I och II lagen i JDIF och Wellas. JDIF segrade dubbelt och resultaten blev: JDIF I—Wellas I 21—14, 21—16; JDIF II—Wellas II 21—16, 21—13.

Sekr.

SCHACKNYTT

TÄVLINGSINBJUDAN. Härmed ha vi äran inbjuda alla Finlands Dövas Schackförbund tillhörande medlemmar till deltagande i Finlands Dövas Schackförbunds **schackmästerskapstävlingar,** vilka vi med förbundets tillstånd arrangera i Tammerfors den 23—25 maj, med början på lördag kl. 12 och fortsättning på söndag kl. 10 och för ev. av brutna partier på måndag kl. 9.

Anmälan om deltagande kan sändas till hr Eero Helminen, Tammerfors, Hämeenk. 18 A 10 före den 14 maj. Deltagaravgiften är i mästarklassen 500 mk och i I klassen 350:— per spelare. I mästerklassen deltaga endast av förbundet godkända spelare, dock endast 6. De övriga deltaga i I klassen. Spelarna beredes 2 dygns fritt logi.

Gällande tävlingsstadgar och världsschackförbundets bestämmelser efterföljas.

FINLANDS DÖVAS SCHACKFÖRBUND hade sitt årsmöte den 5 april. Till ordförande för den kommande 2-årsperioden valdes enhälligt hr Ragnar Östman. Styrelsemedlemmar blevo hrr E. Putkonen (viceordförande), Osmo Entelä (sekr.), Paul Miettinen (kassör) och Börje Ahlbäck. Suppleanter blevo hrr Hj. Sandblom. Arvo Sihvola och Paavo Keto. Av mötets viktigare beslut må nämnas att årets mästerskap förlägges detta år till Tammerfors, medan 1954 års mästerskap går i Kuopio.

HELSINGFORS Dövas Schackklubb hade tisdagen den 24 mars utkämpat en klubbmatch i schack med Esbo Schackklubb om ett nyinstiftat vandringspris. Esbospelarna, som inom parentes sagt hade både starka spelare och god tur, segrade klart med 9 ½ mot 2 ½ för de döva. Individuella resultat: (de döva nämnes först) E. Saarinen—K. Wahlstedt ½—½, K. Hämäläinen—H. Winqvist 0—1, B. Ahlbäck—N. Barck ½—½, E. Putkonen—O. Söderholm 0—1, O. Entelä—N. Karlsson ½—½, A. Sihvola—Å. Lindström 0—1, Hj. Sandblom—S Serpola 1—0, S. Månsson—T. Salminen 0—1, P. Miettinen—P. Soiniitty 0—1, U. Saarikko—N. Boström 0—1, J. Enroos—U. Hovilainen 0—1, E. Nyberg—R. Isoksela 0—1.

FRÅN HEMLANDET

EMILIA SOFIA SÖDERSTRÖM DÖD. Mångåriga medlemmen i Jakobstads Dövas förening Emilia Söderström avled den 14 februari hos sina gifta döttrar i Stockholmstrakten i Sverige, och blev jordfäst i Jakobstad på Nya begravningsplatsen den 1 mars. Efter gravläggningen samlades släktingar och döva på kaffe i dövas förenings lokal, där Saalemförsamlingens präst höll tal.

Emilia Sofia Södersröm föddes den 3 april i Merijärvi, och var gift med den döve skomakaren Alfred Söderström som dog år 1942. De hade i äktenskapet 3 hörande barn, vilka äro gifta. Emilia lämnade efter sig ett stort tomrum i föreningen, ty hon var en vänsäll natur och en god talare. De döva i Jakobstad sakna henne djupt, men minnet av henne lever kvar. *Sekr.*

GAMLAKARLEBY DÖVAS FÖRENING höll sitt årsmöte den 7 febr. på Församlingshemmet, och 25 medlemmar var närvarande. Mötesordf. blev hr Erik Ruonaniemi och sekr. frk. Elli Ruonaniemi. Årsberättelsen och kassaställningen upplästes och godkändes, och styrelsen beviljades ansvarsfrihet. Av årsberättelsen framgick bl.a. att föreningen deltagit i en kyrkodag i Kronoby samt att man under året företagit flera utfärder och hållit talrika möten.

Till föreningens ordförande återvaldes enhälligt hr Erik Ruonaniemi. Till viceordf. nyvaldes fru Rauha Harju och sekr. hr Tenho Harju återvaldes. Till kassör valdes hr Kurt Hanhikoski. Övriga medlemmar i styrelsen blev Sulo Puumala och Antti Lång. Revisorer blev fru Eliina Ruonamiemi och frk. Julia Kiviniemi. Protokolljusterare blev frk. Hilda Andtbacka och fru Taimi Gripström. Till arrangörer av andliga möten valdes Julia Kiviniemi och Eliina Ruonaniemi samt pastor Sakari Huima. Till inkasserare av medlemsavgifterna utsågs Taimi Gripström. Till föreningens representanter vid Dövstumsförbundets årsmöte valdes Tenho Harju, suppleant Antti Lång. Till kaffekommitten valdes fruarna Ruonaniemi och Gripström.

Föreningen firar i dag sin kyrkodag på Församlingshemmet med tvenne möten kl. 11 och kl. 14 samt gudstjänst och nattvardagsgång i stadskyrkan kl. 17.30. Vid dessa tillfällen medverkar bl.a. dövstumspastorerna Heikki Hyvärinen från Uleåborg och Lauri Paunu från Helsingfors.

JAKOBSTADS DÖVAS FÖRENING hade haft sitt årsmöte den 15 febr. å föreningslokalen. 22 medlemmar voro närvarande då mötet öppnades av ordf. Karl Mattsson. Till att leda mötesförhandlingarna valdes Birger Lindholm med fru Saga Mattsson vid protokollet. Till protokolljusterare utsågos fru Hildur Björn och hr Elmer Norrbäck. Års- och kassarapporten (inkl. egnahemsfonden) upplästes och godkändes, varpå styrelsen beviljades tacksam ansvarsfrihet.

Till ordförande för innevarande verksamhetsår återvaldes enhälligt hr Karl Mattsson, likaså återvaldes styrelsen: viceordf. Birger Lindholm, sekreterare Anton Hellöre, kassör och buffetvärdinna Tyyne Fagerlund och Hildur Björn. Till suppleanter för dessa valdes Saga Mattsson och Aili Lindberg. Revisorer blevo Isidor Fagerlund och Arvid Jansson med Paul Lindberg som ersättare. Isidor Fagerlund blev även återvald till uppbördsman.

Medlemsavgiften fastställdes till 150 mk för män, för fruar med förvärvsarbete 100 mk och för hemmafruar 75 mk i året. Till föreningens representant vid Finlands Dövas Förbunds årsmöte i Kuopio valdes Karl Mattsson med Arvid Jansson som suppleant.

Beslöts att föreningens 30-årsjubileumsfest skall gå den 23—25 maj, alltså under pingsthelgen. — Till ordningsman vid föreningens fester under detta år valdes Arvid Jansson.

Före årsmötets början hade föreningen med anledning av 30-års verksamhetsjubileet inbjudit både medlemmar och andra på kaffe med dopp, vilket avnjöts under gemytlig samvaro. *Sekr.*

HELSINGFORS DÖVAS FÖRENINGS årsmöte hölls den 1 februari. Som mötets ordförande fungerade hr Br. Mouton med hr B. Ahlbäck som protokollförare. Föregående års verksamhets- och revisionsberättelser godkändes och styrelsen beviljades ansvarsfrihet. Till ordförande för år 1953 återvaldes typografen Eino Karilas och till styrelsen valdes Hj. Sandblom (viceordf.), Aura Ahlbäck (sekr.), Torsten Rikström (kassör), Eelis Levänen (uppbördsman), Katri Pitkänen och Anni Jokelainen. Suppleanter för dessa blevo Ida Mouton och C.-E. Martola. Till revisorer återvaldes hrr E. Toivio och O. Ahlbäck med B. Ahlbäck och L. Mikkola som suppleanter.

VASA DÖVAS FÖRENING höll sitt årsmöte den 25 januari. Till ordförande för verksamhetsåret 1953 återvaldes hr Teuvo Taimisto enhälligt, likaså hela styrelsen, nämligen viceordförande och kassör Arvo Koskela, sekreterare Erkki Tuliniemi, uppbördsman Lempi Koskela, sjukkassekassör Paul Ahlskog, andra medlemmar Sanni Sundqvist och Algot Strömsholm med Helvi Launo och Martta Lyytinen som suppleanter. Revisorer blevo Veikko Eloranta och Meeri Vankka, suppleanter Alf Södergård och Helmi Nordberg. Medlemsavgiften fastställdes till 200 mk för män och 150 mk för damer. Inskrivningsavgift 50 mk.

KUUROJEN LEHTI

Tidskrift för Döva

Utgivare: *Finlands Dövas förbund r.f.*
Huvudredaktör: *Urho Kierimo,* Åbo, Dövskolan. Tel. 11 490.
Red. sekr.: *Rurik Pitkänen,* Helsingfors, Elisabetsg. 27 E 10. Tel. 38 154.
Svenskspr. red.: *Börje Ahlbäck,* Helsingfors, Stora Robertsg. 1 A 5. Tel. 24 159.
Expedition: Helsingfors, Elisabetsg. 27 E 10. Tel. 38 154. Postgiro: 6825.
Prenumerationspris 1953: 1/1 årg. mk 400:—, till utlandet mk 500:—.

KATSAUS KESKUSKEITTIÖ ... *jatk. siv. 70*

rakennustyöt voitiin panna alulle heinäkuussa. Ensin rakennettiin vain rautabetoninen runkorakennelma sekä rakennuksen toinen kivipääty, joka samalla korotettiin. Tämä työ jätettiin edellämainitulle Lilljebergin rakennustoimistolle.

Tulkoon jo tässä yhteydessä sanottua, että edellämainittua runkotyötä sekä keittiösiiven perustuksen valua ja rakennuksen sähköistystyötä lukuunottamatta, kaikki työt ja niitten valvonta on suoritettu yleensä omin opettaja ja oppilasvoimin. Näihin töihin kuuluvat kaikki puurakennelmat, muurarintyöt, lämpöjohtotyöt, kaikki pienemmät betonityöt, maalaustyöt, kalustojen teko ja suunnittelutyöt, samoin suurin osa koneitten asennustöistä y.m. Eräitä koneita ja välineitä keittiöön on itse valmistettu m.m. perunanpesukone, konehissi ja neljät kuljetusvaunut.

Joka tapauksessa tehty rakennus on ollut oppilaitokselle ja sen oppilaskunnalle erinomainen harjoitustyökohde jota nyt voimme katsella tyytyväisinä ja vähäisellä ylpeydelläkin. Virheitä, epäonnistumisia ja viivytyksiä on kyllä sattunut, se meidän on nöyrästi tunnustettava, mutta jos niistä on otettu oppia, ovat nekin tavallaan täyttäneet tarkoituksensa.

Entä kustannukset? Varsinaiset rakennuskustannukset ovat tähän mennessä 23,5 milj. markkaa. Kun rakennusten kuutiotilavuus on 4.559 m³, on rakennuskustannus m³ kohden 5.155 markkaa. Keittiön koneistuskustannus on yhteensä 3,2 milj. markkaa. Keittiövarusteisiin kuuluvat seuraavat koneet: 3-kattilainen pikakeitinryhmä, 3 höyrykeitintä, sähköpaistinpannu, sähköliesi, sähköpaistinuuni, yleiskeittiökone, astianpesukone, jäähdytyskone, perunanpesukone, perunankuorimakone, taikinanvaivauskone ja leivänleikkuukone. Lisäksi mainittakoon konehissi, lämpöpöytä ja esilämmitteinen ilmanvaihtolaite.

Ruoan jakelu ruokailijoille tapahtuu täällä n.s. itsepalvelujärjestelmää käyttäen. Käsi- ja muille vaikeavammaisille on kuitenkin varattu katettu ruokapöytä. Ruokailu tapahtuu nopeasti. Voimme laskea, että 100 ruokailijaa saa sekä ruokansa että ottaa ruokailuvälineensä tarjoilupöydältä keskimäärin 12 minuutissa. Ruokailtuaan vie ruokailija ruokailuvälineensä astiavaunuihin.

Mainittakoon vielä, että oppilaitoksen päärakennus on nyt lämpökanavalla yhdistetty keittiösiiven alla olevaan lämpökeskukseen ja saa sieltä paitsi lämmön myös kuuman veden.

Oppilasasuntolassa on yhteensä 17 kahden hengen asuinhuonetta, oleskeluhalli, asuntolanhoitajan asunto y.m. tarpeelliset tilat.

Samalla, kun nyt jätämme aikaansaannoksemme Teidän, kunnioitettavat kutsuvieraat, suopeaan arvosteluunne, kiitämme kaikkia niitä, jotka ovat tavalla tai toisella myötävaikuttaneet, että tämä meille välttämätön rakennus on nyt tosiasia.

Erikoinen syy on meillä kiittää valtiovaltaa v. 1952 saamastamme 15 milj. markan suuruisesta avustuksesta. Se tuli todella kipeään tarpeeseen.

Kuten jo edellä mainitsimme on sähköistys ainoa suurempi vierailla suoritettu sisustustyö, siitä kiitos Mäntsälän kunnan sähkölaitokselle. Oppilaitoksen paikallisen johdon nimissä saan Invaliidisäätiön eri johtoportaita kiittää ennenkaikkea siitä kärsivällisyydestä, jolla he ovat odottaneet työmme valmistumista.

Rakennuksen suunnittelija on yliarkkitehti Martti Välikangas ja paikallinen työnvalvoja rakennustyönopettajamme Antti Haanpuu. Heille, samoinkuin kaikille opettajillemme ja oppilaillemme saanen sanoa tehdystä työstä julkisen kiitoksen.

Yhteisesti kiitän vielä kaikkia arvoisia kutsuvieraitamme jotka ovat tahtoneet noudattaa kutsuamme ja läsnäolollaan juhlistaa meille suuriarvoista merkkitapausta.

Venäjän Kuurojenkoulujen kehitys vuosisatamme vaihteessa.

Uuden Suomen maaliskuun 3:nnen päivän n:ossa v:lta 1953 K. G. Idman esittelee »suomalaisia Pietarin seurapiireissä» itsenäisyyden vuosien ajoilta. Tällöin hän kertoo myös, miten Venäjän muutamat kuurojenkoulut ja koko tämän alan opetus pääsivät kehityksensä vauhtiin vasta *Jean Moerderin* (ven. Ivan Merder) toimenpiteiden kautta vuosisatamme vaihteessa. Kun tällä oli suomalainen puoliso, joka osallistui miehensä rinnalla työhön kuurojen hyväksi, niin on se meille sitäkin mielenkiintoisempi.

Leikkaamme tästä arvokkaasta kirjoituksesta seuraavan:

Jean Moerder on julkaissut mm. ulkomaillakin suurta huomiota herättäneen laajan teoksen venäläisestä hevosesta. Arvokkaimman elämäntehtävänsä hän kuitenkin suoritti vasta vanhana miehenä eläkkeelle jouduttuaan.

Keisari Paavali I oli v. 1796 perustanut ns. keisarinna Marian hyväntekeväisyyslaitokset, jotka asetettiin hänen puolisonsa johdon alaisiksi. Näiden laitosten lisääntyessä niiden hallinto laajeni muodostaen vähitellen suuren viraston, jonka ylin johto kuului edelleenkin keisarinnoille, joiden avuksi muodostettiin ns. holhoojaneuvosto, opekunskij soviet. Hovitallimestari Moerderin v. 1897 erottua leskikeisarinna, joka oli laitosten johdossa ja hyvin tunsi Moerderit, pyysi häntä rupeamaan kunniaholhoojaksi, niin kuin neuvoston jäseniä kutsuttiin. Oli tapana, että holhoojaneuvoston jäsenillä oli kullakin oma alansa jota heidän oli pidettävä silmällä. Moerderin osalle tuli Pietarissa oleva kuuromykkäinkoulu. Erään Venäjällä olevan kuuromykkäinkoulun johtaja kertoo Moerderin kuoleman jälkeen hänestä kirjoittamassaan elämäkerrassa, että tämä nimitys ei ollut herättänyt hämmästystä, sillä oli tapana, että vanhoja, täysin palvelleita korkeita virkamiehiä nimitettiin holhoojaneuvoston jäseniksi. Moerder oli komean näköinen, hieman ylpeäryhtinen ja käytökseltään pidättyväinen, joten hän koulun opettajien mielestä vaikutti jäykältä. Kukaan ei odottanut hänen puoleltaan erikoista aktiivisuutta. Ei kuitenkaan kestänyt kauan ennen kuin osoittautui, että hänen suhteensa oli erehdytty, Vähän sen jälkeen kun Moerder vastoin ystäviensä neuvoa oli ottanut vastaan uuden tehtävän, jossa hän, kuten nämä sanoivat, joutuisi tekemisiin »synkkämielis-

ten ja epämiellyttävien ihmisten kanssa», hän oli läsnä, kun kuuromykkäinkouluun otettiin uusia oppilaita. Pyrkijöitä oli paljon, paikkoja vähän. Moerder on itse kertonut, että huonoissa pukimissa olevien, nälkiintyneiden ja itkevien äitien näkeminen, jotka rukoilivat häntä ottamaan heidän lapsensa kouluun, teki häneen järkyttävän vaikutuksen. Hän päätti silloin uhrata elämänsä viimeiset vuodet Venäjän kuuromykkien hyväksi. Kun tässä on kysymys suuremmoisesta työstä, mihin Moerderin suomalaissyntyinen puolisokin yhdessä miehensä kanssa osallistui, lienee meikäläisellekin lukijalle mielenkiintoista hieman tutustua siihen.

Moerderin ryhtyessä hoitamaan uutta tointaan oli Länsi-Euroopassa jo uusia opetustapoja noudattamalla saavutettu kuuromykkäinkoulussa huomattavia tuloksia, mutta Venäjällä kiinnitettiin tähän kysymykseen tuskin lainkaan huomiota siitä huolimatta, että siellä oli 40.000 kuuromykkää lasta, joilla ei ollut mitään koulunkäyntimahdollisuuksia. Koko Venäjän valtakunnalla oli kaikkiaan kahdeksan venäjänkielistä kuuromykkäinkoulua. Näistä kouluista lähteneet olivat tosin saaneet jonkin verran tietoja, mutta olivat kokonaan valmistumattomia elättämään itseään. Kansan keskuudessa kuuromykkää lasta pidettiin yleisesti rangaistuksena, jonka Jumala oli antanut lapsen vanhemmille näiden tekemistä synneistä.

Moerder käsitti heti, että suurimpana epäkohtana oli yhtenäisen johdon puuttuminen, joka olisi huolehtinut kuuromykkien opettamisesta ja kasvattamisesta. Hänen toimestaan muodostettiin elin, johon keskitettiin kaikki Venäjän kuuromykkiä koskevat kysymykset. Moerder tuli sen johtoon ja hänellä oli täten mahdollisuus laajentaa toimintaansa koko valtakunnan käsittäväksi. Kun viralliselta taholta saatu avustus oli täysin riittämätön asian edistämiseksi, Moerderin oli itsensä eri virastoilta ja yksityisiltä hankittava tarvittavat rahavarat, mikä ei suinkaan ollut helppoa. Vaikeudet ja vastoinkäymiset tuntuivat toisinaan jopa voittamattomilta. Viranomaiset kehoittivat usein häntä sulkemaan jo perustettuja kouluja ja laitoksia, mutta hän ei antanut muiden kylmäkiskoisuuden lannistaa itseään. Hän perusti mm. kannatusyhdistyksen, jonka ensimmäiseksi jäseneksi hän sai keisarin lupautumaan. Saadakseen tarvitsemiaan varoja hän joka vuosi kärsivällisesti uudisti avunpyyntönsä. Niinpä hän seitsemänä vuonna turhaan kääntyi Pyhän synodin puoleen anoen, että pääsiäistä edeltävän ns. suuren paaston viimeisen viikon aikana saataisiin kirkoissa koota rahaa kuuromykkiä varten. Kahdeksantena vuonna, vähän ennen hänen kuolemaansa, tähän anomukseen viimeinkin suostuttiin. Täten oli kuuromykistä huolehtivalla laitoksella käytettävänään vuotuinen varma tulolähde. Mainittakoon, että myös kreivi Witte kuului niihin, jotka rahavaroin avustivat Moerderin työtä kuuromykkien hyväksi.

Moerderin toiminta ei rajoittunut ainoastaan rahaavustuksien kokoamiseen, vaan hän johti henkilökohtaisesti alkuunpanemaansa työtä. Uusi suullinen opetusmenetelmä otettiin käytäntöön kaikissa kouluissa, uusia oppikirjoja hankittiin, järjestettiin kursseja opettajille ja perustettiin sairaala, jossa hoidettiin sellaisia vikoja, jotka saattoivat johtaa kuurouteen. Moerder piti erittäin tärkeänä, että kouluissa annettavien tietojen ohella lapsille opetettaisiin jokin ammatti, jotta he myöhemmin kykenisivät elättämään itseään eivätkä olisi enää sukulaistensa rasituksena. Hänen toimestaan perustettiin maaseudulle useita kymmeniä kuuromykkäinsiirtoloita, joissa oli tilaisuus oppia puutarhanhoitoa, erilaisia käsitöitä ym. Moerderin aikana perustettiin entisten kahdeksan koulun lisäksi 44 uutta kuuromykkäinlaitosta. Hänen toimintansa herätti usein tyytymättömyyttä virallisissa piireissä, joille hän avunpyynnöillään ja ehdotuksillaan aiheutti vaivaa.

Kaupungin kuuromykät ottivat tavakseen kääntyä hänen puoleensa kaikissa itseään koskevissa asioissa, ja hän oli aina valmis auttamaan heitä ainakin neuvoillaan. Hän oli myös itse kirjeenvaihdossa Venäjällä toimivien kuuromykkäinkoulujen johtajien ja ulkomaisten yhdistysten kanssa. Ollessaan vuonna 1907 tarkastusmatkalla Pietarin lähistöllä olevassa Mursinkan kuuromykkäinlaitoksessa, jonka hän myös oli perustanut, hän sai halvauksen ja kaatui kuolleena maahan. Hän oli silloin 78-vuotias, Hänet haudattiin Mursinkaan ja hänen haudalleen rakennettiin puinen kappeli. Moerderin kuoleman jälkeen ilmestyi kuuromykkäinlaitosten palveluksessa olevien lääkärien ja opettajien toimesta muistojulkaisu, jossa mm. sanotaan, että Moerder oli kymmenen vuoden aikana tehnyt kuuromykkien hyväksi enemmän kuin kukaan aikaisemmin ja enemmän kuin oli pidetty mahdollisenakaan. Ollessani Pietarissa kävivät kuuromykkäinlaitosten palveluksessa olevat henkilöt usein tätini luona puhumassa huolistaan ja vaikeuksistaan. Sain sellaisen käsityksen, että hänen miehensä kuoleman jälkeen olot olivat monessa suhteessa muuttuneet.

Terveisiä Espoon Pirttimäeltä

Helsingin Kuurojenyhdistyksen Nuorten Kerho järjesti 14—15 pnä helmikuuta hiihtoretken nuorille. Retken kohteena oli Espoon Pirttiniemen retkeilymaja, jonne menimme lauantain junassa, kahtena ryhmänä.

Kaikilla retkeilijöillä, 12 poikaa ja 11 tyttöä, oli mukana sukset ja useammilla myöskin valtavat reput asiaankuuluvine sisältöineen. Espoon asemalle saavuttua lähti ensimmäinen ryhmä hiihtämään, mutta kun suunnasta ei oltu varmoja, kesti matkan teko runsaat kaksi tuntia.

Vähän myöhemmin saapuneella ryhmällä johon allekirjoittanutkin kuului oli sentään parempi onni, kun mukana oli kartta ja kompassi. Maastohan oli meille vierasta.

Seudun kauneus ja hiihtomajan viihtyisyys teki mukana olleisiin suuren vaikutuksen. Perillä oli mm. lämmitetty sauna, jonne tietenkin naiset saivat mennä ensiksi. Saunan päälle maistui sitten hernekeitto ja eväspalat hyville. Illan ratoksi leikittiin nuorten leikkejä y.m.

Sunnuntaiaamuna herättiin pirteinä. Kylmän aamupesun, välipalan ja suksihuollon jälkeen lähdimme lenkille ja kun ilma oli kaunis, voimme päivääkin paistattaa. Sisällä majassa suoritti kameramies retkeläisten ikuistamista.

Päivällisen jälkeen tuli aika pakata tavarat reppuihin ja yhtenä ryhmänä hiihdimme sitten asemalle. Lähellä asemaa tuli kiire junalle, kaikki hiihtomiehet kun eivät olleet yhtä joutuisia, hyvinhän kuitenkin pääsimme junaan.

Matkasta jäi varmasti kaikille mukanaolleille hauska muisto, olimmehan saaneet nauttia kauniista luonnosta, raikkaasta ilmasta ja saaneet siten terveyttä ja voimaa. Samoin toveriseura on tuollaisella retkellä monasti antoisaa.

Retken onnistumisesta lankeaa kiitos herra Elis Leväselle joka toimi retken johtajana.

Kauko Laukkanen

MUISTA LEHDISTÄ

Kuurojen opetusalan palkkaus

Kuurojenkoulun opettajilta vaaditaan kahden vuoden lisäopiskelu kansakoulunopettajan pätevyyteen. Tavallinen kansalainen olettaisi, että kuurojenkoulun opettajille maksettaisiin vastaavasti korkeampi palkka. Miten valtiovalta on arvioinut? Valtiovalta katsoo, että kuurojenkoulun opettajat saavat tyytyä vähempään. Nykyään valtiovalta on kyllä koettanut myöntää etuisuuksia nuorille opettajille tämän kaksivuotisen lisäopiskelun taloudellisten tekijäin helpottamiseksi perustamalla n.s. valmistuslaitoksen, jossa opettajakokelaat saavat n.s. »vapaan ylöspidon» valmistumisaikanaan. Monet nuoret ovat tätä etuisuutta käyttäneetkin hyväkseen omien opintojensa jatkamiseen, mm. eräs taiteellisten opintojensa jatkamiseen Turun Piirustuskoulussa. Mitä hyötyä siitä on ollut yhä huutavammaksi käyvän opettajapulan torjumiseen kuurojen opetusalalla, käy seuraavasta ilmi: V. 1945 otettiin valmistuslaitokseen 6 opettajakokelasta, joista 4 jaksoi opiskella vaadittavat 2 vuotta ja suorittaa vaadittavat tutkinnot. Näistä neljästäkin jäi vain yksi naisopettaja alallemme. Toiset ovat kansakoulun palveluksessa. V. 1947 saatiin valmistuslaitokseen 3 opettajakokelasta, joista 2 jaksoi olla loppuun asti ja näistäkin vain toinen on alallamme. Toinen havaitsi kansakoulunopettajan palkkauksen paremmaksi ja siirtyi vuoden alallamme kokeiltuaan kansakoulualalle. V. 1950 saatiin vain 2 naiskokelasta, joista toisen jäänti alallemme on hyvin kyseenlalaista. Viime vuonna saatiin Turun valmistuslaitokseen sentään 4 opettajakokelasta. Kuinka kauan he viitsivät alallemme valmistua, on vielä hyvin epävarmaa, sillä jo yhden lukukauden jälkeen kuului lausuntoja: Työ on raskasta ja heikosti palkattua, lienee viisainta palata entisille urilleen. Heistä nim. 3 on jo toistakymmentä vuotta ollut opettajana kansakoulussa. Työ kuurojenkoulussa ei vaadi ainoastaan kahden vuoden lisäopiskelua, vaan myös paljon suurempia henkisiä ponnisteluja kuin kansakoulussa. Miesopettajat, jotka jo sotapalvelukseen joutuvat uhraamaan vähintään vuoden ja jotka perheellisinä eivät tule toimeen niin pienillä palkoilla kuin yksinäiset naiset, harvoin enää tulevat valmistumaankaan alallemme ja ne kaksi jotka viime vuosikymmennenä ovat valmistuneet, ovat siirtyneet takaisin kansakoulun palvelukseen.

Valtion siis kannattaa melko kalliisti kouluttaa työväkeä tälle erikoisalalle, mutta ei kannata maksaa työntekijöilleen kunnollista palkkaa saadakseen, kouluttamansa työntekijät antautumaan valmistumalleen alalle. Varsin kummalliselta tuntuu tällainen palkkapolitiikka, varsinkin kun pula opettajista on jo huutava ja yhä synkemmältä tilanne alkaa näyttää.

Alalla työskentelevä. Hels. San. 1. 2. -53.

Merkkipäiviä

60 VUOTTA täytti 11 p:vä maaliskuuta levynkorjaaja VÄINÖ POUTANEN Säynätsalossa. Käytyään Jyväskylän Kuurojenkoulun työskenteli hän jonkin aikaa kotitilallaan Parikkalassa kunnes muutti Säynätsaloon Joh. Parviaisen vaneeritehtaaseen työhön, jossa hän työskentelee edelleenkin. Jyväskylän Kuurojenyhdistyksen ja Urheiluseuran jäsenenä on hän ollut myös mukana ja on nykyään Urheiluseuran kunniajäsen. 60-vuotispäivänään joutui hän runsaitten huomionosoitusten kohteeksi. Pitkin päivää kävi lukuisa joukko ystäviä ja kohtalotovereita onnittelemassa nuorekasta päivänsankaria. Säynätsalon Kuurot r.y:n puolesta kävivät yhdistyksen puheenjohtaja Juurikkapuro ja sihteeri Hantunen onnittelemassa, ojentaen päivänsankarille kauniin kukkavihkon.

60 VUOTTA täytti huhtikuun 2 pnä AARO ARVID KANKKUNEN Pieksämäellä. Päästyään Jyväskylän Kuurojenkoulusta hän pääsi V. Vauhkosen puusepän liikkeeseen oppiin ja on ollut siitä lähtien uskollisesti liikkeen palveluksessa tähän saakka. Ahkeralla työllään on hän ansainnut itselleen ja perheelleen oman mökin. Kankkunen on vuosistaan huolimatta vielä pirteä ja ahkera työntekijä.

50 VUOTTA täyttää Kannuksessa toukokuun 2 p:nä työmies ANTTI LÅNG. Hän on syntynyt Amerikassa ja muuttanut sieltä vanhempien mukana Suomeen pienenä lapsena. Hän on käynyt Oulun Kuurojen koulun ja ollut Kannuksen puutavara Oy:n palvesessa toistakymmentä vuotta. Hänet tunnetaan työpaikkakunnallaan työteliäänä ja hiljaisena ihmisenä.

Kokkolan Kuurojenyhdistys ja Urheiluseura »Kiri» yhtyvät onnittelemaan.

60 VUOTTA täyttää toukokuun 1 pnä maanviljelijä GUNNAR ANTTONEN Hyrynsalmella. Hän on käynyt Oulun Kuurojenkoulun ja oli sen jälkeen metsä- ja uittotöissä isänsä kanssa. Senjälkeen ostivat isä ja poika yhdessä kaksi suurta maapalstaa ja Gunnar ryhtyi maanviljelijäksi. Sodan jälkeen rakensi hän jälleen palaneen talon, saunan ja navetan uudelleen. Gunnar on vakaa poikamies ja naapureiden keskuudessa hyvin pidetty. Hän kuuluu Kainuun Kuurojen Yhdistykseen sen perustajajäsenenä. Onnittelemme.

60 VUOTTA täyttää 16 pnä toukokuuta rouva FANNY KONU Säynätsalossa. Hän on käynyt Jyväskylän Kuurojenkoulun ja mentyään naimisiin entisen kuurojen hiihtäjämestari Heikki Konun kanssa, muutti hän Säynätsaloon, jossa käy työssä miehensä kanssa Parviaisen faneeritehtaalla.

KUTSU

Meillä on kunnia kutsua kaikkia liiton jäseniä sekä yksityisiä jäseniä osallistumaan

SHAKKIMESTARUUSKILPAILUIHIN,

jotka pidetään asianomaisella luvalla Tampereella, T:reen Kuurojen yhdistyksen huoneistossa toukokuun 23—25 päivänä (helluntaipäivänä).

Turnaukset alkavat lauantaina 23. 5. klo 12, sunnuntaina 24. 5. klo 10. Keskeneräiset ja loppupelit jatkuvat maanantaina klo 9 a.p.

Ilmoittautumismaksut on lähetettävä mestariluokassa 500 mk, johon sisältyy 2 vrk. vapaa majoitus sekä I luokan pelaajalta 350 mk, viimeistään toukokuun 14 pv:ään mennessä osoitteella Eero Helminen, Tampere, Hämeenkatu 18 A 10.

Samalla on Tampereen Kuurojen Shakkikerholla illanvietto lauantaina 23. 5. samassa paikassa. 25 % alennus rautateillä on saatu.

TAMPEREEN KUUROJEN SHAKKIKERHO

Eero Helminen puh.johtaja — *Martta Kinnunen* sihteeri

KUOPION Kuurojen Shakkikerho järjestää Vapunvastaanottajaiset huhtikuun 30 pnä klo 18 Kuurojen koululla. Tervetuloa. Huom. Meno-paluulippu edullisin.

Kuopion Kuurojen Shakkikerho

TAMPEREEN Kuurot Urheilijat toimeenpanee hauskan iltaman vaihtelevine ohjelmineen Tampereen Kuurojen Yhdistyksessä Kyttälänkatu 8, lauantaina huhtik. 25 pnä klo 19.

Ohjelmassa mm. selostus S.K.U.L:n edustajakokouksesta y.m. Lisäksi on kevään erikoistapaus kaikille jotka haluavat saada kastetuksi itselleen uuden sopivan viittomanimen. Kasteen toimittaa tunnetuksi tullut humoristi Matti Katainen. Vanhoille ja nuorille iloa illan ratoksi. Tervetuloa.

Sunnuntaina 26. 4. on seuran yleinen kokous samassa paikassa klo 17. Esillä mm. keskustelua palkintotuomarikoulutuksesta ja muista esiintyvistä asioista.

JYVÄSKYLÄN Jalon koripallojaosto järjestää vapunvastaanottajaiset 30. 4. -53 klo 18 kuurojenkoululla ja seura Vappujuhlan 1. 5. klo 14 samassa paikassa. Tervetuloa!

HELSINGIN Kuur. Urheiluseura Hero järjestää vappukarnevaalit hauskoine seuraleikkeineen huhtikuun 31 p:nä kuurojenyhdistyksellä. Tervetuloa!

LAHDEN Kuurot Urheilijat toimeenpanee iltaman toukokuun 3 pnä klo 1 päivällä Lahden Yhteislyseolla. Edustajaselostus KUL:n vuosikokouksesta. Tervetuloa läheltä ja kaukaa.

Samalla järjestetään jäsenten väliset murtomaajuoksukilpailut toukokuun 3 pnä klo 10 aamulla, Hevosradalla.

TAMPEREEN Kuurot Urheilijat seuran vuosikokouksessa valittiin seuran puheenjohtajaksi Matti Katainen. Johtokuntaan: Niilo Rannikko, Eero Helminen, Valentin Kaurela, Timo Vähänen, Väinö Rapatti ja Toini Juhela. Näistä toimii varapuh.j. N. Rannikko, sihteerinä E. Helminen, rahastonhoitajana V. Kaurela ja jäsenkirjurina Toini Juhela.

JYVÄSKYLÄN Kuurot voittivat seurojen välisen joukkuekilpailun. Myös yksityiset sijoitukset hyviä.

Suomen Kuurojen mestaruushiihdot pidettiin 7—8 p:nä maaliskuuta Kouvolassa. Seurojen välisen joukkuekilpailun voitti Jyväskylän Jalo ja sai kolmannen kiinnityksen kiertopalkintoon. Tulokset muodostuivat seuraaviksi:

10 km:

1) Antero Lehtola, Jalo 32.29; 2) Arvo Myllyoja, Jalo 32.41; 3) Pauli Leikas, Lahti 32.58; 4) Reino Sandholm, Jalo 33.50; 5) Paavo Hantunen, Jalo 34.11.

10 km ikämiessarja:

1) Veikko Koskinen, Lahti 36.09; 2) Paavo Palmu, Turku 36.16; 3) M. Lampén, Joensuu 39.38.

10 km nuoret:

1) Tauno Virkalahti, Jalo 37.44; 2) P. Ripattila, Kotka 38.03; 3) N. Suomela, Oulu 39.38.

20 km hiihto:

1) Pauli Leikas, Lahti 1.09,36; 2) Antero Lehtola, Jalo 1.09,46; 3) Arvo Myllyoja, Jalo 1.10,41; 4) Tauno Virkalahti, Jalo 1.18,19.

HÄMEENLINNAN Kuurojen Yhdistys järjestää esitelmätilaisuuden toukokuun 3 pnä klo 13 Tyttölyseolla. Puhujiksi koetetaan saada hyviä esitelmänpitäjiä, mahdollisesti myös elokuvaesitys.

Tervetuloa.

SEINÄJOEN Kuurojen Yhdistyksen Kirkkopäivät pidetään toukokuun 10 pnä, alkaen klo 10, Rukoushuoneella.

Puhujiksi ovat lupautuneet past. Hyvärinen ja Paunu, hrat Rurik Pitkänen ja oman paikkakunnan papit ja kuurot puhujat. Puheen aiheen voi jokainen itse valita. Tulkaa kuulemaan Herran hyvää sanomaa.

KOUVOLAN Kuurojen Yhdistys pitää valistustilaisuuden toukokuun 13 pnä klo 18 ja 14 pnä klo 12. Mieskotiteollisuuskoulussa, (Työväenopisto). Monipuolinen ohjelma. Majoitusta haluavat ilmoittautukoot ajoissa Simo Paavilaiselle, osoite: Kymi, Parikka.

JOENSUUN seudun Kuurojen Yhdistys järjestää esitelmäpäivät kesäkuun 20—21 pnä. Sopii siis tulla kaukaakin kesäiseen Karjalaan. Aiotaan myös järjestää Juhannusvalvojaiset ja retkeily Kolille. Lähemmin toukokuun numerossa. Matkasuunnitelmat siis Juhannukseksi lukkoon ja kenellä on teltta, saa sen ottaa mukaan.

LAHDEN Kuurojen Yhdistys järjestää hauskan iltaman Vapun aattona huhtik. 30 pnä klo 19 Yhteiskoululla. Tervetuloa viettämään Vapun vastaanottajaisia.

LAPPEENRANNAN Kuurojen yhdistyksen nuoret järjestävät tavanmukaiset Äitien päivä juhlat toukokuun 10 pnä klo 18 Peltolan koululla. Hyvää ohjelmaa tulee olemaan, ja koululaiset esittävät näytelmän. Tervetuloa Äitien päiville.

KAJAANISSA pidetään kuurojen esitelmäpäivät heinäk. 4—5 pnä.

KARJALAN Kuurojen Heimopäivät pidetään Lappeenrannassa kesäkuun 13—14 pnä.

KRISTILLISET NUORTEN PÄIVÄT Helsingissä, järjestetään toukokuun 13—14 pnä. Ohjelma alkaa 13 pnä klo 18 H:gin Kuurojen Yhdistyksen juhlasalissa. Ohjelmassa useita puheita, kuoro- ja yksinlaulua, sekä lopuksi kuvaelma.

Helatorstaina 14 pnä: klo 11 laivamatka Suomenlinnaan. Perillä retkeilyä historiallisissa paikoissa ja sen jälkeen kahvi- ja voileipätarjoilua. Ohjelmaa Suomenlinnan kirkossa, jossa puhuvat mm. rovasti Tiivola ja nuoret varuskunnan upseerit. Kuorolaulua ja kuurojen puheita sekä lopuksi Herran Ehtoollisella käynti.

Sen jälkeen palataan kaupunkiin ja pidetään parin tunnin päivällisloma. Lopettajaiset illalla klo 19, Kuurojen Yhdistyksellä. Puhujiksi on pyydetty: Past. Hyvärinen, Paunu ja Månsson, hrat Reino Grev ja Veikko Lämsä. Omasta keskuudestamme saamme useita puhujia mm. rva Maila Paunu ja ekonomi Osmo Pitkänen ovat luvanneet avustaa. Liittomme sihteeri Pitkänen on luvannut myös ohjelmaan apua ja hän filmaa yhdessäolotilaisuudet. Toivotaan että kuurot nuoret ja vanhemmatkin saapuvat runsaslukuisina juhlille.

Kaikki olette sydämellisesti tervetulleita. Rautatielippujen hinnoissa 25 % alennus.

ROVANIEMELLÄ pidetään elokuun 15 ja 16 p:nä kuurojen HENGELLISET PÄIVÄT Pelastusarmeijan huoneustossa. Puhujiksi tulee mm. majuri Meri Kruhse, toimittaja ja rouva Pitkänen Helsingistä ja pastori Heikki Hyvärinen Oulusta. Yhteismajoitus ja ruokaa järjestetään halvalla. Kaikki kuurot ovat sydämellisesti tervetulleita. Pyydetään tästä ilmoittamaan niillekin, joille ei tule Kuurojen Lehteä.

JOHAN WIKTOR RAUTION MUISTOLLE

Yllättäen saapui tieto että tuonen viikatemies on niittänyt saalistaan ja sinä olet poissa, hyvä ystävä ja toveri. Kun viimeksi halusin tavat sinua et ollut kotona vaan siskosi luona sairasvuoteella ja tältä vuoteelta et enää noussut. Nyt nukut rauhassa maan povessa ja muistosi vain jää minulle. Minulle jää muistot pyöräilyretkistämme, joita yhdessä teimme. Muistan kun Haukiputaan sillalla seisten, pyöriimme nojaten muistelimme lapsuus- ja nuoruusaikojamme, rattoisista asioista keskustellen. Nyt sinä olet vapaa kaikesta ja nukut rauhan unta maan povessa. Kaipaan sinua kunnon toveri ja hyvä ystävä.

Jaakko Ukkola

JUNAN ALLE ruhjoutui Kurapuron seisakkeen lähellä Joensuussa kuuro nainen.

30. 3. n. klo 7.55 jäi Pielisjoen rautatiesillan pohjoispuolella Kurapuron seisakkeen läheisyydessä kuuromykkä talollisentytär, ompelija Ida M a l i n e n junan 81 alle, kuollen heti. Onnettomuuden uhri käveli radalla Kurapuron seisakkeelta Joensuuhun päin eikä kuurona voinut kuulla takaa tulevaa junaa. Hän oli syntynyt Liperissä 18. 2.1885, naimaton ja hänen kotipaikkansa oli edelleen Liperin Korpivaara. Hän oli tullut viime lauantaina kyläilemään Käpykankaalle Toivo Lavikaisen luo, joka samoin kuin hänen vaimonsa ovat myös kuuromykkiä, ja lähti sieltä eilen aamulla klo 7.30 kaupunkiin ostoksille. Hänen tarkoituksensa oli jo päiväjunassa matkustaa Juojärvelle. Lavikaisen vaimo oli vielä varoittanut Ida Malista menemästä

Kuurojen lehti

on jokaiselle kuurolle tarpeellinen ja rahanarvoinen tietolähde. Yksistään tiedot invaliidirahasta ja veronalennuksista merkitsevät monelle kuurolle, joka kamppailee taloudellisten vaikeuksien kanssa, hyvin huomattavaa rahallista säästöä, jonka rinnalla 400 mk:n vuositilausmaksu on suorastaan mitätön.

Kun lehdessämme on aina sellaista, millä on myöhemminkin arvoa, älkää luettuanne heittäkö lehteä ajelehtimaan, vaan kerätkää kaikki numerot talteen. Älkää myöskään lainatko lehteänne muille luettavaksi, vaan kehoittakaa tilaamaan itselleen. Jokaisella on toki sen verran varaa, varsinkin kun tietää saavansa lehden tilaamalla ja sen kirjoituksia seuraamalla suoranaista rahallistakin hyötyä monin verroin enemmän kuin tilausmaksu on.

---

radalle ja kehoittanut häntä tulemaan kaupunkiin maantietä myöten. Malinen ei kumminkaan noudattanut kehoitusta, mistä sitten oli kohtalokkaat seuraukset.

Ida Malinen oli v:sta 1936 Joensuun Kuurojen Urheilijain jäsen ja kutsuttiin seuran kunniajäseneksi 1951.

Tässä on taas varoittava esimerkki radalla kävelemisen vaarallisuudesta, mistä ei kyllin usein voida kuuroille huomauttaa.

VUOSIKOKOUSTAAN piti Riihimäen Kuurojen Yhdistys r.y. O. Virtasen huvilalla. Läsnä oli 19 jäsentä. Kokouksen avasi pj. A. Leimu ja valittiin kokouksen sihteeriksi rva Hilja Kuusela.

Kuluvaksi vuodeksi valittiin yhdistyksen puheenjohtajaksi edelleen Arvo Leimu. Johtokuntaan: Varapuheenj. ja rahastonhoitajaksi Martti Salli, sihteeriksi ja jäsenkirjuriksi Veikko Hämäläinen, salkuttomiksi Maria Lassila ja Jonne Salmi. Varalle Veikko Hyvönen ja Vilho Saastamoinen. Tilintarkastajiksi Rurik Pitkänen ja Emil Mattila, varalle Taito Leimu ja Otto Virtanen. Päätettiin järjestää 40-vuotisjuhla.

HELSINGIN Kuurojen Ystävät r.y:n vuosikokous pidettiin Helsingissä Suomen Kuurojenliiton huoneistossa helmikuun 13 päivänä. Kokouksen puheenjohtajana toimi tarkastaja J. K. Palomaa ja sihteerinä pastori L. Paunu. — Kokouksessa esitetystä toimintakertomuksesta mainittakoon, että yhdistyksen aloitteesta ja yhteistoiminnassa Suomen Huonokuuloisten Huoltoliiton kanssa järjestettiin Turussa ajalla 1.—5. 1. neuvontakurssit kuurojen pikkulasten äideille. Toiset samanlaiset kurssit pidettiin Helsingissä ajalla 3.—7. 6. tällä kertaa yhteistoimin myös Suomen Kirkon Seurakuntatyön Keskusliiton aistiviallistoimikunnan kanssa. Edellisille kursseille osallistui 11 äitiä 5-vuotiaitten lastensa kanssa ja jälkimmäisille 16 äitiä, joiden lapset olivat 2—6 vuoden ikäisiä. Nämä ikänsä perusteella. Puutteessa olevan Åvikin kuuromykkäinaisten vanhainkodin hyväksi yhdistys järjesti arpajaiset, joiden tuotto kokonaisuudessaan luovutettiin sanotulle vanhainkodille. — Yhdistys järjesti ja kustansi tarjoilun vanhuksia varten tarkoitetulla kesäretkellä. — Väsyneitten perheenäitien lomauttamiseen käytettiin kertomusvuonna mk 11.620:—. — Palaten useita vuosia sitten pidettyyn tapaan yhdistys järjesti joulujuhlan aterioineen 15 yksinäiselle kuurolle.

Yhdistyksen jäsenet ovat monin tavoin avustaneet paikkakunnan kuuroja heidän tarvitessaan kuulevan korvan ja puhuvan suun apua asuntoja ja työpaikkoja hakiessaan, veroasioissaan jne. — Yhdistyksen toiminta on ollut mahdollista sen saamien avustusten ja lahjoitusten varassa. Avustuksia on saatu useilta hyväntekeväisyyttä kannattavilta liikkeiltä.

Tilintarkastajain, toimittaja R. Pitkäsen ja rouva K. Frösenin, lausunnon perusteella kokous myönsi asianomaisille vastuuvapauden. Erovuoroiset jäsenet neidit Schoultz ja pastori L. Paunu sekä varajäsen sisar E. Malmila valittiin uudelleen. Tilintarkastajiksi tulivat rouva K. Frösen ja neiti A. Pyykkönen sekä toimittaja R. Pitkänen.

Ennestään yhdistyksen johtokuntaan kuuluvat tarkastaja J. K. Palomaa puheenjohtajana, johtaja W. Lehvä varapuheenjohtajana, neiti R. Stadius rahastonhoitajana ja maisteri S. Heikel sekä varajäseninä rouva I. Mouton ja neiti M. Kruhse.

KIITOS. Sydämellinen kiitokseni kaikille niille, jotka muistivat minua lauluin, kukkasin, lahjoin, onnitteluin, adressein ja sähkein, täyttäessäni 70 vuotta.

Matti Sulka

OIKAISU. Lehtemme maalisk. numerossa siv. 62 ollut ilmoitus oli virheellisen käsikirjoituksen vuoksi sikäli erehdyttävä, että k.o. karjanhoitoon tottunut naishenkilö haluaa palveluspaikkaa, minkä työnantajat ottanevat huomioonsa.

KUUROJEN LEHTI
Tidskrift för Döva

58. vuosikerta 1953

Julkaisija: SUOMEN KUUROJEN LIITTO r.y.

Päätoimittaja URHO KIERIMO, Turku, Kuurojenkoulu. Puh. 11 490.

Toimitussihteeri: RURIK PITKÄNEN, Helsinki, Liisankatu 27 E 10. Puh. 38 154.

Toimituskunta: Börje Ahlbäck, Eino Karilas, J. K. Palomaa, Katri Pitkänen.

Toimitus ja konttori: H:ki, Liisank. 27 E 10. Puh. 38 154. Kirjoitukset ja kuvat lähetettävä ennen kuukauden 15 päivää.

Tilaushinta: Koko vuodelta 1953 kotimaassa 400:—, ulkomaille 500:—. Tilauksia vastaanottavat kaikki postitoimistot.

Ilmoitushinnat: Lähempiä tietoja saa puh. 38 154. Kihlaus-, vihkimä- ja syntymäilmoitukset 300:—. Kuolinilmoitukset 500:—.

Kaikki maksut suoritettava Suomen Kuurojen Liitto r.y:n postisiirtotilille n:o 6825 tahi talouspääll. Evert Toiviolle, Helsinki, Laivurink. 33 D 88.

Velj. Vekka Liikenne Oy.

HÄMEENLINNA

Tampereentie 9

Liikennöi kaupungissa ja lähiympäristössä

Ilmoittakaa

Kuurojen lehdessä

VARATTU

SMK

SUOMEN MAANVILJELIJÄIN KAUPPA OY.

Tilatkaa kirjasto kotiin

2.000:— kk maksulla
14.000:— kirjat ja kaapit
4.500:— — 6.750:— valinnan mukaan. Maaseudulle ilmaiset luettelot ja rahtivapaasti lähimmälle rautatieasemalle.

Tilattaessa ei peritä maksua.

EDUSTAJA A. HEIKKILÄ
Helsinki, Fleminginkatu 16 B 5.

Oulun kaupungin Säästöpankki

OULU

Pääkonttori
Kirkkokatu 10, puhelin 4191 ja 2095

Tuiran konttori
Keskusaukea 1, puhelin 2295

Kuuromykkäin ammattikouluun

otetaan uusia mies- ja naisoppilaita ensi syyskunn 1 päivänä.

Varattomat ja vähävaraiset oppilaat voivat saada ammattikoulutuksensa invaliidihuoltona invaliidihuoltolain nojalla.

Kirjalliseen hakemukseen tulee liittää papintodistus, lääkärintodistus, oikeaksi todistettu jäljennös kuuromykkäinkoulun päästötodistuksesta ja muista mahdollisista opinto- ja työtodistuksista, vanhempain tai holhoojan suostumus, jos hakija on alaikäinen, sekä ilmoitus siitä, mille ammattialalle hakija mieluimmin haluaisi päästä. Mainittujen hakemuspaperien lisäksi tulee hakijan tai hänen kotikuntansa sosiaalilautakunnan lähettää invaliidilomakkeelle N:o 3 laadittu sosiaalilautakunnan lausunto, jonka Kuuromykkäin ammattikoulu tarvitsee hakiessaan oppilailleen koulutuksen invaliidihuoltona sosiaaliministeriöltä.

Kuuromykkäinkoulun jo päättäneet lähettäköot hakemuksensa ensi toukokuun 20 päivään ja tänä keväänä koulun päättävät kesäkuun 20 päivään mennessä allekirjoittaneelle osoitteella: Turku, Vähä-Hämeenkatu 15 B 38.

Kouluun hyväksytyille lähetetään kirjallinen kutsu.

Turussa, 10 p:nä huhtikuuta 1953.

HEIKKI MYLLÄRI
rehtori

Kauppakirjapaino Oy. Helsinki 1953